

16. oktober 2013

EM 2013/88
Kim Kielsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges til EM14 at fremsætte ændringsforslag til Råstofloven, således at uran og thorium defineres som nukleart materiale, også når det forekommer uforarbejdet som malm (ore), således at der i loven bliver foretaget en klar sondring i mellem radioaktive mineraler og andre mineraler, herunder også i forhold til de miljøkrav der stilles til tailings og afvikling af miner.

(Inuit Ataqatigiits gruppe i Inatsisartut)

Det er et af Siumut's og Partii Inuit's mål at en af de bærende søjler inden for den nationale grønlandske økonomi skal hidrøre fra den kommende råstofsektor, som på sigt formentlig vil skabe tiltrængt arbejdspladser, beskæftigelse og øget uddannelsesinteresse inden for et politisk satsområde.

Interessen for vores lands mineraler har været stigende siden 1998, hvor man politisk og på tværs af alle partier udfærdigede en mineralstrategi, som skulle bane vejen for, at minedrift og de hertil kommende erhverv kunne drage grundlag for, et egentlig råstofeventyr, ligesom vi derved ville få kortlagt hvilke råstoffer vores undergrund rummer.

Mineralstrategien er udfærdiget og tilpasset ad flere omgange, men de grundlæggende principper inden for strategien ligger fast, nemlig at ville øge interessen for Grønland inden for mineral og kulbrinteområdet samt få klarhed om hvad vi har af råstoffer i vores undergrund.

Under efterårssamlingen 2009 vedtog et enigt Inatsisartut "Råstofloven" hvoraf det tydeligt fremgår at der ikke skelnes mellem mineraler som indeholder mere eller mindre uran eller radioaktive stoffer. Kravene indenfor miljø sundhed, sikkerhed og de samfundsmæssige aspekter fremgår også klart i "råstofloven".

Siumut og Partii Inuit finder rammerne inden for "Råstofloven" dækkende i forhold til de miljøkrav som forslagsstillerne søger, ligesom Siumut og Partii Inuit er bekendt med, at der er mulighed for at stille skærpede krav overfor ansøgerne i mineralbranchen, før der udstedes efterforsknings- og udnyttelseslicenser.

Men Siumut og Partii Inuit er enig med forslagsstillerne i, at der er brug for skærpede regler og krav, når vi taler om uranholdige- eller andre radioaktive mineraler, hvis der sker en ændring af "nultolerancen" politikken, hvilket Siumut og Partii Inuit påpegede og stillede krav om i forbindelse med 1. behandlingen af punkt 106.

Det er samtidig vigtigt, at se og hente inspiration fra andre lande som udvinder, eksporterer og behandler mineraler som indeholder uran eller andre radioaktive mineraler og her-

under tilslutte eller udfærdige lovgivninger således at dette kan ske efter bedst anvendelige teknologi. Det skal samtidig gøres klart, at Siumut og Partii Inuit ikke vil gå på kompromis med lempelser inden for dette område, idet vi som politikere også har et ansvar for vores befolkning, børn og efterkommere.

Kravene fra Siumut og Partii Inuit er klare: Kan mineralselskaberne ikke løse de miljø-, sundhedsmæssige-, sikkerhedsmæssige og samfundsmæssige aspekter og krav på betryggende vis i henhold til "råstofloven", så skal der hverken udstedes efterforsknings- eller udnyttelsestilladelse.

Med disse bemærkninger skal Siumut og Partii Inuit udtrykke sin tilfredshed med indholdet af råstofloven og mener derfor ikke at der er grundlag for at tilslutte sig det forelagte beslutningsforslag.